

Katowice, dnia 6.06.2019 r.

DYREKTOR
Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia
w KatowicachZnak sprawy: **WOKS-I.422.46.2019.**Znak pisma: **WOKS-I.W.190.PP.2019****DECYZJA Nr 12-4046/OD-42/WOKS/2019**

Na podstawie art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1510 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą oraz art. 104, 107 i 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Centrum Rehabilitacji i Fizjoterapii w Zawierciu Sławomir Nawrotek, ul. Wierzbowa 6, 42-400 Zawiercie, zwanego dalej „Odwołującym”, dotyczącego rozstrzygnięcia postępowania prowadzonego w trybie konkursu ofert na zawieranie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej na okres od 1.07.2019 r. do 30.06.2024 r., kod postępowania: 12-19-000258/REH/05/1/05.1310.208.02/01, w rodzaju świadczeń rehabilitacja lecznicza, w zakresie fizjoterapia ambulatoryjna, przy udziale stron:

- 1) Katarzyna Czerwik, Karol Marcinkowski ALFA S.C.,
42-445 Szczekociny, ul. Jana Pawła II 6
- 2) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej "SKALMED" w Kroczycach,
42-425 Kroczyce, ul. Batalionów Chłopskich 33
- 3) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Ogródzieńcu,
42-440 Ogródzieniec, Plac Wolności 23

Dyrektor Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ orzeka:

- 1. oddalić odwołanie,**
- 2. nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

W dniu 13.11.2018 r. Dyrektor Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ na podstawie art. 139 ust. 2 ustawy ogłosił prowadzone w trybie konkursu ofert postępowanie poprzedzające zawarcie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej na okres od 1.07.2019 r. do 30.06.2024 r., kod postępowania: 12-19-000258/REH/05/1/05.1310.208.02/01, w rodzaju świadczeń rehabilitacja lecznicza, w zakresie fizjoterapia ambulatoryjna na obszarze obejmującym p. zawierciański. W ogłoszeniu podano wartość zamówienia nie większą niż 1.214.554,00 zł. Oferty w przedmiotowym postępowaniu należało złożyć w terminie do dnia 7.12.2018 r. W ogłoszeniu wskazano obowiązujące przepisy dotyczące wymogów, jakie muszą być spełnione przez podmioty składające oferty. W postępowaniu ogółem złożono 7 ofert na 8 miejsc udzielania świadczeń. Odwołujący ofertę nr 12-19-000258/REH/05/1/05.1310.208.02/01/2/0405 złożył w terminie.

W części jawnej Komisja Konkursowa dokonała oceny formalno-prawnej złożonych ofert. W części niejawnej postępowania, działając na podstawie art. 148 ustawy oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie szczegółowych kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1372 z późn. zm.), Komisja Konkursowa dokonała oceny ofert, w wyniku której oferta Odwołującego została odrzucona. Podstawą decyzji Komisji Konkursowej o odrzuceniu oferty było niespełnienie warunków wymaganych do realizacji świadczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu z zakresu rehabilitacji leczniczej, stwierdzone podczas weryfikacji przeprowadzonej o Odwołującego. Zespołowi weryfikacyjnemu okazano jedno pomieszczenie do zabiegów światłolecznictwa, elektrolecznictwa i zabiegów przy użyciu ultradźwięków, wyposażone w dwa stanowiska do udzielania świadczeń, które nie zostały oddzielone ścianami o wysokości co najmniej 2 metrów.

W dniu 17.05.2019 r. Komisja Konkursowa ogłosiła rozstrzygnięcie postępowania, dokonując wyboru 3 ofert. Odwołujący złożył odwołanie w terminie, tj. 21.05.2019 r., podnosząc w nim następujące zarzuty:

- naruszenia art. 149 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 146 ust. 1 pkt 2 ustawy poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na pominięciu koniunkcji zawartej w przepisie i potraktowania hipotez tam zawarty w sposób rozłączny, co doprowadziło do rażącego naruszenia prawa i odrzucenia oferty w całości,
- art. 134 ust 1 i 2 ustawy w związku z art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej „k.p.a.”) poprzez jego niezastosowanie i wprowadzenie w błąd przez pracownika Komisji Konkursowej i podanie nieprawidłowych wyjaśnień i wskazówek,
- art. 149 ust 2 ustawy poprzez jego niezastosowanie polegające na zaniechaniu wezwania świadczeniodawcy do usunięcia braków formalnych oferty pod rygorem odrzucenia,

- art. 7a §1, art. 8 §1, art. 9, art. 77 §1, art. 80 oraz art. 107 §3 k.p.a poprzez brak analizy pozostałych ofert oraz zachowanie naruszające zasady równej rywalizacji ofert, a także wprowadzenie w błąd przez pracownika Komisji Konkursowej poprzez udzielenie mylnych wyjaśnień co do stosowanej wykładni pojęcia ściany, jak i zastosowanie zawężającej wykładni, pomimo obowiązku rozstrzygnięcia pojawiających się wątpliwości na korzyść strony.

W uzasadnieniu do złożonego odwołania, Odwołujący podniósł w szczególności, iż wskazany w uzasadnieniu do decyzji odrzuceniu oferty zapis „zabiegi światłolecznictwa i elektrolecznictwa powinny być udzielane w osobnych pomieszczeniach (boksach), posiadających ściany o wysokości co najmniej 2,0 m, umożliwiającym stosowanie wspólnej wentylacji mechanicznej” nie zawiera jasnych wytycznych, co do pojęcia, jak i charakteru ściany, które może być rozmaicie interpretowane. Zdaniem Odwołującego, treść przytoczonego fragmentu tekstu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia nie wyjaśnia elementarnej kwestii, jak powinna wyglądać ściana, ponieważ odwołuje się do pojęcia pomieszczeń, rozumianych jako boksy. Dodatkowo, ma ona mieć określoną wysokość i umożliwiać stosowanie wentylacji mechanicznej.

Ponadto, zdaniem Odwołującego, odrzucenie oferty z tej przyczyny ma charakter rażącego naruszenia prawa nie tylko ze względu na pogwałcenie art. 9 k.p.a. oraz art. 134 ustawy, gdyż w świetle art. 149 ust. 1 pkt. 7 ustawy (odrzuca się ofertę [...] „*jeżeli oferent lub oferta nie spełniają wymaganych warunków określonych w przepisach prawa oraz w szczegółowych warunkach umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2*”) jaskrawe staje się naruszenie organu polegające na odrzuceniu oferty wyłącznie na tej podstawie, iż jeden z podpunktów załącznika do rozporządzenia Ministra Zdrowia miał rzekomo nie zostać spełniony. Potraktowanie spójnika koniunkcji, jako spójnika alternatywy rozłącznej lub zwykłej stanowi obrazę przepisów, jak i kardynalny błąd logicznego myślenia, świadczący o braku znajomości elementarnych podstaw matrycy prawdziwościowych. Należy podkreślić, że przepis wprost statuuje dopuszczalność odrzucenia oferty, gdy nie spełnia ona wymogów prawa i warunków umów, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt. 2 ustawy. W konsekwencji Odwołujący twierdzi, że do odrzucenia oferty konieczne jest łączne wystąpienie dwóch przesłanek, o czym mowa wprost w przepisie. Organ interpretując powyższy przepis w ten sposób, że wystąpienie jednej przesłanki jest wystarczające dla odrzucenia oferty rażąco narusza prawo, dokonując sprzecznej z prawem wykładni.

Dodatkowo Odwołujący wskazał, że norma wynikająca z treści przytoczonego przepisu, jak i załącznika nr 6 punkt 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą nakazywała udzielanie świadczeń w taki sposób, aby zapewnić pacjentom wydzieloną przestrzeń w danym pomieszczeniu, umożliwiając im ukrycie przed wzrokiem innych pacjentów, w trakcie wykonywania zabiegu. Odwołujący zauważył, że wzmiankowane rozporządzenie zostało uchylone i obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2019 r. w sprawie

wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą nie zawiera już takich regulacji, ani nie operuje w żadnym miejscu pojęciem zapewnienia intymności, co w konsekwencji zmienia sens przepisu rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej, na który powołuje się Komisja.

Odwołujący podkreślił także, iż polskim systemie prawnym w żadnym miejscu – ani w ustawie prawo budowlane, ani rozporządzeniach do tej ustawy, nie ma legalnej definicji pojęcia ściany. Dodatkowo, omawiane rozporządzenie nie przesądza o surowcu, czy sposobie w jaki wykonana ma być dana płaszczyzna, choć przykładowo rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, rozróżnia ściany murowane, pełne, czy ażurowe. Natomiast wytyczne zawarte w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia, na które powołuje się Komisja, operuje pojęciem boks, a więc wydzielonej części większego pomieszczenia. Powyższe wspiera tezę, iż zamontowane u Odwołującego tzw. kotary należy zakwalifikować jako ściany (boksy), o których mowa w przepisie. Brak jest bowiem legalnych podstaw do odmówienia im takiego waloru, skoro autor przepisu poza wysokością nie zdefiniował materiału, ani sposobu w jaki mają być wykonane ściany tworzące boks, zaś przedmiotowe ściany u oferenta pełnią swoją funkcję.

Na koniec Odwołujący stwierdził, że mając na uwadze treść art. 149 ust. 1 pkt. 7 ustawy, charakteru merytorycznego nie można przypisać ofercie, która może wyłącznie potwierdzać lub zaprzeczać, że oferent określone wymogi spełnia. Zatem ewentualne braki w ofercie przed jej odrzuceniem powodują powstanie po stronie organu obowiązku do wezwania strony do ich usunięcia, pod rygorem odrzucenia oferty. Organ w całości zaniechał takiego działania, czym naruszył prawa ubiegającego się o zawarcie umowy wynikające z art. 149 ust. 3 ustawy.

Do Stron niniejszego postępowania skierowano pismo informujące o wynikającym z art. 10 ustawy kodeks postępowania administracyjnego prawie wglądu do dokumentów i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony z uprawnienia tego nie skorzystały.

Rozpatrując odwołanie, należy podkreślić, że Dyrektor Oddziału bada, czy rozstrzygnięcie postępowania dokonane przez Komisję Konkursową zostało podjęte z naruszeniem zasad postępowania i czy wskutek tego doszło do naruszenia interesu prawnego odwołującego się. Odwołujący, jako uczestnik postępowania konkursowego o zawarcie umów na realizację świadczeń opieki zdrowotnej, którego oferta nie została w tym postępowaniu wybrana, niewątpliwie posiada interes prawny we wniesieniu odwołania.

Oprócz wymagań wynikających z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, Oferenci przystępujący do postępowania winni, zgodnie z art. 146 ust. 1 pkt 2 ustawy, spełnić w szczególności wymagania określone m.in. w:

- rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1146 z późn. zm.),
- rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie szczegółowych kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1372 z późn. zm),
- rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 465 z późn. zm.),
- Zarządzeniu Nr 18/2017/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie warunków postępowania dotyczącego zawierania umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (z późn. zm.),
- Zarządzeniu Nr 42/2018/DSOZ Prezesa NFZ z dnia 23 maja 2018 r. w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzajach rehabilitacja lecznicza oraz programy zdrowotne w zakresie świadczeń - leczenie dzieci i dorosłych ze śpiączką (ze zm.).

Ocena ofert w postępowaniu była dokonywana w oparciu o wskazane wcześniej rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie szczegółowych kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Ogłoszenie o konkursie zawierało wskazanie aktów prawnych obowiązujących w postępowaniu, w tym powyższych rozporządzeń Ministra Zdrowia i zarządzeń Prezesa NFZ. Nadto ich treść była dostępna dla świadczeniodawców na stronach internetowych zarówno Centrali NFZ, jak i Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ.

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem, oceny ofert dokonuje się według kryteriów: jakości, kompleksowości, dostępności, ciągłości oraz ceny. Rozporządzenie wskazuje szczegółowo parametry kryteriów oceny, ich wagę w ocenie łącznej oraz dokładny sposób oceny oferty pod względem kryterium ceny. Odwołujący złożył w ofercie oświadczenie, że zapoznał się z przepisami zarządzenia oraz warunkami zawierania umów i nie zgłasza co do nich zastrzeżeń oraz przyjmuje je do stosowania.

Rozpatrując zarzuty Odwołującego w pierwszej kolejności należy odnieść się do stanu faktycznego. Bezsprzeczne jest, że w dniu 13.03.2019 r. w ramach przeprowadzonej u Odwołującego wizytacji w miejscu udzielania świadczeń w Zawierciu przy ul. Wierzbowej 6 zespołowi weryfikacyjnemu okazano jedno pomieszczenie do zabiegów światłolecznictwa, elektrolecznictwa i zabiegów przy użyciu ultradźwięków, wyposażone w dwa stanowiska do udzielania świadczeń, które

nie zostały oddzielone ścianami o wysokości co najmniej 2 metrów. W protokole z weryfikacji wyraźnie wskazano, że ze względu na powyższe Odwołujący nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu z zakresu rehabilitacji leczniczej. Odwołujący potwierdził podpisem otrzymanie protokołu z przeprowadzonej weryfikacji w dniu 21.03.2019 r. Z tego względu pismem nr KK.W.2764.AN/JG.2019 z dnia 26.03.2019 r. Komisja Konkursowa zwróciła się do Odwołującego o wyjaśnienie, w jaki sposób wskazane podczas wizytacji pomieszczenie do zabiegów światłolecznictwa i elektrolecznictwa zapewnia intymność pacjentów podczas realizacji świadczeń zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 26.06.2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą (Dz. U. poz. 739), załącznik nr 6 punk 3 „Szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia zakładu rehabilitacji leczniczej”. W odpowiedzi pismem z dnia 27.03.2019 r. Odwołujący wyjaśnił, że przedmiotowe pomieszczenie *„wyposażone jest w system szyn przysufitowych (z kotarami) pozwalających na oddzielenie pacjentów od siebie, zapewniając tym samym intymność podczas realizacji zabiegów. Rozwiązanie to powoduje, iż pacjenci w trakcie odbywania zabiegów są niewidoczni dla osób postronnych”*. Zawiadomieniem z dnia 29.03.2019 r. Komisja Konkursowa poinformowała Odwołującego o odrzuceniu oferty w całości z powodu niespełnienia wymaganych warunków określonych w przepisach prawa, w tym warunków określonych przez Prezesa Funduszu na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 2 ustawy. W załączniku do zawiadomienia wskazano, że zgodnie z załącznikiem nr 1 lp. 1 pkt b tiret drugie – zabieg fizjoterapeutyczny, kolumna III – warunki realizacji świadczeń gwarantowanych, punkt 4 podpunkt 1) do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu z zakresu rehabilitacji leczniczej, warunkiem wymaganym do realizacji świadczeń przez oferentów zapis: *„zabiegi światłolecznictwa i elektrolecznictwa powinny być udzielane w osobnych pomieszczeniach (boksach), posiadających ściany o wysokości co najmniej 2,0 m, umożliwiającym stosowanie wspólnej wentylacji mechanicznej”*. W konkluzji pisma, po przeprowadzonej weryfikacji i wyjaśnieniach złożonych przez Odwołującego, Komisja Konkursowa stwierdziła, że wymagane warunki dotyczące pomieszczeń określone w rzeczonym rozporządzeniu Ministra Zdrowia nie zostały spełnione. Przed ogłoszeniem rozstrzygnięcia postępowania konkursowego, w dniu 5.04.2019 r. Odwołujący wniósł pismo zatytułowane „Odwołanie od rozstrzygnięcia postępowania ...”, który Komisja Konkursowa zakwalifikowała i rozpatrzyła jako protest wniesiony w trybie art. 153 ustawy, oddalając go w dniu 12.04.2019 r. Zarówno w proteście, jak i uzasadnieniu do oddalenia protestu Odwołujący i Komisja Konkursowa użyli przytoczonych powyżej argumentów.

Należy zgodzić się z Odwołującym, że w obowiązujących przepisach prawa nie wskazano definicji ściany. Nie trzeba jednak odwoływać się do przepisów prawa lub definicji słownikowych, by wskazać różnice pomiędzy ścianą a kotarą. Niemniej jednak, posiłkując się przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1422 z późn. zm.) oraz Polskich Norm

dotyczących budownictwa można wywieść, że ściana jest pionową przegrodą budowlaną w sposób trwały połączoną z podłożem kondygnacji oraz ewentualnie innymi przegrodami lub elementami konstrukcyjnymi. Dodatkowo, w zależności od przeznaczenia i lokalizacji ścian, przepisy i normy wskazują parametry samych ścian lub materiałów, z których są one wykonane, w zakresie ich właściwości dotyczących odporności ogniowej, przenikalności akustycznej, elektromagnetycznej i tym podobnych. Jakakolwiek kotara, wykonana z dowolnych materiałów i zwieszona z sufitu bez trwałego zamocowania do podłoża nie spełni kryteriów ściany. Należy także zauważyć, że istnieją rozwiązania techniczne umożliwiające podział pomieszczeń za pomocą przesuwnych ścian montowanych np. w salach konferencyjnych, jednak zawsze w sposób trwały mocowanych do podłoża i innych elementów zabudowy, co uniemożliwia przypadkowe lub celowe przesunięcie przegrody. Kotara – która do podłoża zamocowana nie jest i można ją łatwo przesunąć, odsunąć, podwinąć, itp., itd. – kryteriów takich nie spełnia i niewątpliwie nie zapewnia odpowiedniego zabezpieczenia komfortu i intymności pacjenta korzystającego ze świadczeń opieki zdrowotnej.

W nowym rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą z dnia 26 marca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 595) co prawda zrezygnowano z zapisu dotyczącego zapewnienia intymności pacjentów podczas realizacji świadczeń opieki zdrowotnej, jednak do postępowania konkursowego zastosowanie miało wcześniejsze, przytoczone powyżej rozporządzenie Ministra Zdrowia w tym względzie. Nie można także wywodzić z tej zmiany przepisów innej interpretacji zapisów odrębnego rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej, w którym jednoznacznie określono wymagania odnośnie pomieszczeń, w których udzielane są świadczenia. W tych okolicznościach należy stwierdzić, że zwieszona z sufitu kotara nie spełnia określonego w przepisach wymogu udzielania świadczeń w osobnych pomieszczeniach (boksach), posiadających ściany o wysokości co najmniej 2,0 m i słusznie na podstawie art. 149 ust. 1 pkt. 7 ustawy Komisja Konkursowa podjęła decyzję o odrzuceniu oferty Odwołującego z powodu niespełnienia przez nią warunków wymaganych, określonych w przepisach prawa.

Nie sposób zgodzić się z zarzutami Odwołującego dotyczącymi rażącego naruszenia przepisów prawa poprzez niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 149 ust. 1 pkt. 7 ustawy. Nie każdy spójnik łączny oznacza bezwzględną koniunkcję logiczną – przepis należy odczytywać w kontekście go otaczającym. Art. 149 ust. 1 ustawy określa przesłanki odrzucenia oferty złożonej w postępowaniu konkursowym dotyczącym zawarcia umów na realizację świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w tym w punkcie 7 wskazuje, że ofertę odrzuca się, „jeżeli oferent lub oferta nie spełniają wymaganych warunków określonych w przepisach prawa oraz w szczegółowych warunkach umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2”. Przepisy prawa, choć oparte m.in. na zasadach logiki, nie są zero-jedynkowymi algorytmami logicznymi – spójnik „oraz” należy w tym przypadku niewątpliwie odczytywać jako „jeżeli oferent lub oferta nie

spełniają wymaganych warunków określonych zarówno w przepisach prawa, jak i w szczegółowych warunkach umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2” i nie może tu być mowy o konieczności spełnienia obu warunków do wyczerpania przesłanki do odrzucenia oferty.

Nie można także zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, że brak ściany oddzielającej pomieszczenia, w których udzielane są świadczenia opieki zdrowotnej, jest w istocie brakiem formalnym, do usunięcia którego Komisja Konkursowa zobowiązana była wezwać Odwołującego na podstawie art. 149 ust. 3 ustawy. Obok wskazanego w tym przepisie braku dokumentów, brakiem formalnym może być niewłaściwe lub niewystarczające udokumentowanie posiadania uprawnień, doświadczenia, czy nawet rzeczy, jednak uzupełnienie braku formalnego może nastąpić wyłącznie poprzez uzupełnienie istniejących, wytworzonych wcześniej (zwykle przed terminem składania ofert) dokumentów. Nieposiadanie ściany w przestrzeni fizycznej pomieszczeń podmiotu leczniczego niewątpliwie jest brakiem merytorycznym i niespełnieniem warunku wymaganego od oferentów biorących udział w postępowaniu konkursowym, którego nie sposób naprawić w trakcie postępowania. Nadmienić również należy, że nietrafione są zarzuty Odwołującego odnośnie naruszenia przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie postępowania konkursowego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, postępowanie o zawarcie umów na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jest postępowaniem cywilnym, nie może być więc mowy o naruszeniu przepisów k.p.a. w jego trakcie. Dopiero wniesienie odwołania od rozstrzygnięcia postępowania o zawarcie umów wszczyna postępowanie odwoławcze, które jest postępowaniem administracyjnym, zwykle kończącym się wydaniem decyzji administracyjnej w sprawie.

Podsumowując, należy stwierdzić, że zasady, według których prowadzone było przedmiotowe postępowanie określone są wprost w ustawie oraz wskazanych wcześniej aktach wykonawczych Ministra Zdrowia i zarządzeniach Prezesa NFZ. Komisja Konkursowa w ramach postępowania konkursowego stosowała te same zasady i przepisy prawa wobec wszystkich oferentów biorących udział w postępowaniu. Zgodnie z art. 134 ust. 2 ustawy wszelkie wymagania, wyjaśnienia i informacje, a także dokumenty związane z postępowaniem w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej udostępnione były wszystkim oferentom na tych samych zasadach, dostępne były na tablicach ogłoszeń w siedzibie Oddziału oraz na stronach internetowych Oddziału. Taki sposób udostępnienia materiałów umożliwił zapoznanie się z nimi przez wszystkich Oferentów. W świetle powyższych okoliczności należy uznać, że postępowanie Komisji Konkursowej w żaden sposób nie naruszało zasady równości stron.

W konsekwencji stwierdzić należy, że postępowanie wyjaśniające wywołane wniesionym odwołaniem nie wykazało, by Komisja Konkursowa naruszyła zasady postępowania dokonując odrzucenia oferty Odwołującego. Działanie Komisji w tym zakresie było prawidłowe i oparte na obowiązujących przepisach prawa. Stwierdzić zatem należy, że Komisja Konkursowa nie naruszyła zasad przeprowadzania postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, które mogłyby spowodować uszczerbek w interesie prawnym Odwołującego.

Wobec powyższego, przy braku podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych należało je oddalić jak w sentencji decyzji.

Ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego w związku z koniecznością zapewnienia świadczeń w obszarze zabezpieczenia i zawarcia umowy w tym względzie, decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

POUCZENIE

W oparciu o art. 154 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1510 z późn. zm.), od niniejszej decyzji Stronom przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który wnosi się do Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji.

Alternatywnie, na podstawie art. 127a, w zw. z art. 127§ 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego stosowanym odpowiednio stronie przysługuje: prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Katowicach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy; Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Katowicach w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Z dniem doręczenia Dyrektorowi Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna; albo na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Katowicach ul. Kossutha 13, 40-844 Katowice, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Na podstawie art. 211, art. 212 § 1, art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych bezpośrednio na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach lub uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Końcówki opłat zaokrągla się wzwyż do pełnych złotych. Jeśli strona spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia Dyrektora
Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach
ZASTĘPCA DYREKTORA
DS. SŁUŻB MUNDUROWYCH
I ŚWIADCZENIOBIORCÓW

.....
Bożena Gil.....

Dyrektor Śląskiego OW
Narodowego Funduszu Zdrowia
w Katowicach

Otrzymują:

- 1) Centrum Rehabilitacji i Fizjoterapii w Zawierciu Sławomir Nawrotek, 42-400 Zawiercie, ul. Wierzbowa 6
- 2) Katarzyna Czerwik, Karol Marcinkowski ALFA S.C., 42-445 Szczekociny, ul. Jana Pawła II 6
- 3) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej "SKALMED" w Kroczycach, 42-425 Kroczyce, ul. Batalionów Chłopskich 33
- 4) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Ogrodzieńcu, 42-440 Ogrodzieniec, Plac Wolności 23
- 5) Wydział Świadczeń Opieki Zdrowotnej w miejscu
- 6) Wydział Ekonomiczno-Finansowy i Współpracy Międzynarodowej w miejscu
- 7) Wydział Organizacyjny, Kadr i Szkoleń w miejscu a/a